

[J. P. Nielsen.]

mænd er jo interesserede i høj Arbejdsløn paa den anden Side af Kanalen; ellers gaar det galt for dem med deres Produkter. Og, sagde han ved Mødet dernede: Selv om Arbejdslønnen blev nedsat med 30 pCt., vilde det ikke en Gang betyde et Prisfald paa 10 pCt. Og man vil dog ikke kunne tænke sig, at man kan faa Arbejdslønnen saa langt ned. Og han tilføjede, at Arbejdere og Bønder her i Landet, som er de eneste, der duer noget, hellere skulde se at forliges og komme ind paa en Politik, saaledes at begge Parter kunde eksistere. Den Melodi holder jeg naturligvis mere af end den, som den højtærede Landbrugsminister synger evig og altid. Men jeg kan trøste den højtærede Landbrugsminister med, at jeg f. Eks. har undersøgt Byggepriserne paa den anden Side af Grænsen; og de er ikke væsentlig lavere, end de er paa denne Side af Grænsen. Og naar den højtærede Landbrugsminister saa vilde slaa Spørgsmaalet om den store Arbejdsløshed og de alt for mange Familier, der i Grænseegnene er kommet paa Fattigvæsenet, hen med, at Arbejderne forlangte en højere Løn paa denne Side af Grænsen end paa den anden Side af Grænsen, og at det utrolige skete, at de gik ned paa den anden Side af Grænsen og arbejdede for en ringere Løn, saa vil jeg gerne have oplyst, hvad det er for Kategorier af Arbejdere, der paa den anden Side af Grænsen arbejder for en billigere Løn. Dette Forhold kender jeg ud og ind; og det er jo i Øjeblikket ogsaa en sørgelig Kendsgerning, at Masser af sønderjydske Haandværkere, gamle og unge, nu tigger om Arbejde i Tyskland, fordi vi i Danmark er blevet saa daarligt stillet, at vi ikke kan give dem Brødet ved deres Arbejde. Men Lønnen for Byggehaandværkere er i hvert Tilfælde i Sønderjylland baade paa denne Side og paa den anden Side af Grænsen den samme. Naar gifte Folk kan rejse ned paa den anden Side af Grænsen og eksistere, er det, fordi det er ikke saa lidt billigere at leve i Tyskland, hvor man har et Detailprisniveau paa 150, medens vort er paa 176. Jeg tror derfor ikke, det nytter noget. Hvis man i den store Arbejderbefolkning vil skabe blidere Følelser overfor Danmark — og det er vi dog alle sammen interesserede i —, saa maa der træffes effektive Foranstaltninger, saaledes at der kan blive Arbejde; og saa maa vi se, hvorfor de store Bedrifter, som har gaaet før Genforeningen, nu ligger stille, om det ikke bl. a. ogsaa er politiske Aarsager, der spiller med ind her. Her syntes den højt-

ærede Landbrugsminister, at det var meget morsomt med den Kommission, vi foreslog. Men jeg siger med det ærede Medlem Hr. Holstein: Hvorfor ikke faa en officiel Kommission til at undersøge disse Forhold? Jeg indrømmer, at jeg har været med i Forhandlinger i Sønderjylland, hvor man vilde have en Kommission sammensat af private Foreninger til at undersøge disse Forhold. Men jeg mener, at det absolut er en Statsopgave — det er det for andre Staters Vedkommende, og det maa det ogsaa være for den danske Stats Vedkommende — at se, hvorledes det gaar med en ny Landsdel, en Landsdel, som for faa Aar tilbage er kommet her til Danmark igen, se paa, hvorledes Forholdene dér skikker sig, saavel paa det økonomiske som paa det kulturelle Omraade. Jeg mener ikke, vi skal have private Kommissioner, det kan være meget godt, at de selv kan udrette noget, men det er en Statsopgave, og man er jo ellers ikke bange for at nedsætte Kommissioner.

Jeg og mit Parti vil, som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, være med til at forhandle om disse Spørgsmaal, men vi ønsker naturligvis at faa en Forhandling om det Forslag, vi selv har stillet, og ogsaa om de Hovedsynspunkter, der dér er gjort gældende. Hvorledes Forholdene i det hele taget er i Sønderjylland, hvad der kan gøres for at skaffe Arbejde og Brød til de alt for mange arbejdsløse dernede, maa vi kræve ført med ind i Forhandlingerne. Kan man ofre saa mange Millioner, som der nu bliver ofret, paa Landbrugserhvervet, maa man ogsaa være berettiget til, hvis Nødvendigheden byder det, at støtte de andre Erhverv, saaledes at ogsaa de kan komme i Drift og derigennem, som jeg sagde, aflaste Arbejdsløsheden.

Holdgaard: Jeg takker det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen for den Oplysning, at det kun var paa Statens Jorder, man vilde foretage Vejanlæg, jeg var saa naiv at tro, at det var overalt; men det forekommer mig, at naar man vil indskrænke sig til Statens Jord, vil det ikke i stor Udstrækning bidrage til at sætte Arbejder i Gang.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister, som gør gældende, at der ingen Grund er for os til at tale om høje Jordpriser og om, at det, at Staten giver Laan til billig Rente, bidrager til at stimulere Jordpriserne. Ja, jeg fastholder nu min Opfattelse, saa kan det ikke nytte, at Landbrugsministeren nok saa mange Gange siger, at Jordpriserne er meget lavere